

kunne laves, så det var et step på vejen, et trin op ad en trappe, hvor EU-mærket ligger på næste trin, jamen så var vi med.

Det kan være, at de videre drøftelser kan føre til noget i den retning, men så må der altså ske nogle afgørende indrømmelser fra de nordiske lande. Ellers er det en blindgyde at lokke vores medarbejdere i Miljøministeriet og miljøstyrelserne til at bruge kræfterne dér.

Så kunne den radikale ordfører ikke huske nogen initiativer. Jeg mener selv, at den radikale ordfører også var ordfører på forslaget om pesticidindeks – netop udtryk for den samme tankegang, at forbrugerne skulle have nogle oplysninger, når man skulle bruge pesticider. Det er helt den samme tankegang, der ligger bag ved det, og det ligger i det samme afsnit også, som den radikale ordfører har sagt. Og talen her i dag og de synspunkter, vi giver udtryk for her, ligger helt på linje med det.

Den socialdemokratiske ordfører ønskede at få noget at vide om EU/WTO. Vi har en vision om, at vi får en global mærkning, som andre har også. Vi ved, at det ikke er på tapetet i øjeblikket. Det er ikke gået i gang. Det kan være, at WTO udvikler sig positivt, og det håber jeg, men det er at tro for langt frem. Dér er EU-Blomsten det mest visionære, vi har i øjeblikket. Den vil vi gerne arbejde videre med.

Og så må jeg svare på resten senere.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes da, det var en meget positiv åbning, der kom fra hr. Langkilde her, for netop det at sige, at hvis tilslutningen til svanemærket kan være et skridt på vejen til, at EU-Blomsten kommer til at fungere, så kunne det være en fornuftig idé, er jo sådan set det, der er intentionen.

Jeg har prøvet at argumentere for – og det har ministeren også – at vi faktisk ser tilslutningen til svanemærket både som et mål i sig selv, fordi der ikke er en EU-ordning, der fungerer, og som et middel til at få EU-arbejdet sat mere i gang. Men jeg tror altså, der skal mere til; der er nogle modsætninger, som også involverer nogle industriorganisationer og nogle andre lande, der skal fjernes, før der kommer så meget i gang. Men vi kan da yde vores bidrag ved at sige, at vi så har en ordning.

På baggrund af den åbning skal jeg heller ikke være helt så voldsom i min kritik, som jeg ellers havde tænkt mig.

Jeg synes bare, det er påfaldende, at man fra Det Konservative Folkeparti udsender et miljøpolitisk holdningsprogram vedtaget den 27. oktober 1996 – man kan ikke have nået helt at glemme det endnu, det er kun ca. 3 måneder gammelt – hvor man skriver, at det er de 5,3 millioner danskeres fællesindsats i hjemmet, der skal . . . og så videre, og man skal derfor fremme enkle og forståelige mærkningssystemer, og så vil man nedlægge Den Grønne Fond og siger nej til Svanen.

Der er altså meget stor forskel på det, man bilder vælgerne ind, at man går ind for, og så det, man stemmer for i praksis.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg er glad for, at Det Konservative Folkepartis miljøpolitiske program sådan er folkelæsning i alle partierne, og at man henter inspirationen dertil. Det kunne jeg også høre i nogle af talerne. Udmærket! Men så skal man da også lige gøre opmærksom på, at vi netop skriver det globale, det enkle imod mærkningsskoven, og Svanen kan blive en ekstra mærkningsskov.

Jeg vil godt tage et eksempel frem for at sige, hvordan det kommer til at virke, hvis kriterierne ikke er ens. Så har vi industrivirksomheder, der først gør alt, hvad de kan for at tilpasse sig en mærkning, indstiller produktionen osv. – det er noget, der koster mange penge – og hvis man så siger: Hov, nu kom EU-Blomsten i gang på vores område, så skal man stille det hele om igen. Det er virkelig noget, der koster penge. Og det vil sige, at det er de mest fremsynede virksomheder – dem, der er mest optaget af det – vi påfører ekstraudgifter. Det er dog det dumme at stange sin venner i ryggen. Det er ikke det, vi plejer at gøre.

De, der vil arbejde aktivt for miljøet og lave en effektiv miljøproduktion – og det ser vi, at mange virksomheder er i gang med i Danmark på trods af, at de bliver støttet alt for lidt, og vi har virksomheder, der er i gang med EMAS-certificering, hvor fremragende trykkerier er i gang med at udvikle det – skal da støttes. De skal ikke modarbejdes ved, at vi først hælder dem over i et sæt kriterier og dagen efter over i et andet. Det er dér, jeg er bange.

Men det er da oplagt, at hvis EU-Blomsten visner og dør, jamen så åbner det selvfølgelig muligheder for andre mærkningsordninger, og så må vi kigge nøjere på dem. Men vi vil altså bruge krudtet på det, der er det mest visionære i øjeblikket, og det er EU-Blomsten.